

Bruselj, 23. junij 2026
(OR. fr)

7312/4/26
REV 4 (sl)

JUR 205
COUR 1
INST 95
COUR

DOPIS

Pošiljatelj:	Generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	delegacije
Zadeva:	Osnutek sprememb Poslovnika Sodišča

V prilogi vam pošiljamo pismo predsednika Sodišča Evropske unije Koena Lenaerts z dne 12. marca 2026, poslano predsednici Sveta Evropske unije Marileni Raouna, ki vsebuje osnutek sprememb Poslovnika Sodišča.

**SODIŠČE
EVROPSKE UNIJE**

Predsednik

Luxembourg, 12. marec 2026

*Gospa Marilena Raouna,
državna sekretarka za evropske
zadeve,
predsednica Sveta Evropske unije
Rue de la Loi, 175
B-1048 Bruselj*

Gospa predsednica,

počaščen sem, da lahko Svetu na podlagi člena 253, šesti odstavka, Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 106a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo v odobritev predložim priloženi predlog sprememb Poslovnika Sodišča.

Namen tega predloga je, na eni strani, da se pojasni obseg odstopanja iz člena 38(4) Poslovnika, da bi se odpravile vse negotovosti glede možnosti, da države članice v postopkih pred Sodiščem uporabljajo svoj uradni jezik, pa tudi olajšajo ali odpravijo nekatere formalnosti iz drugih določb navedenega poslovnika, ki se ne zdijo potrebne in vplivajo na trajanje postopkov pred Sodiščem.

Na drugi strani je namen tega predloga, prvič, da se upoštevajo izkušnje, pridobljene pri delnih zamenjavah sestave Sodišča na vsaka tri leta, ki jih zaznamujeta sočasen odhod več sodnikov in nujnost, da se pred njihovim odhodom dovolj zgodaj pripravi veliko število odločb, in drugič, da se zagotovi bolj tekoče obravnavanje zadev, zlasti tako, da se določi možnost, da kadar do razglasitve odločbe pride po odhodu nekega sodnika s Sodišča, predsednik sestave s svojim podpisom potrdi, da je ta sodnik dejansko sodeloval pri posvetovanju v zadevi.

Besedilo je priloženo v vseh uradnih jezikih in vsebuje obrazložitev, na katero Vas napotujem.

S spoštovanjem,

Koen Lenaerts

PREDLOG SPREMEMB POSLOVNIKA SODIŠČA

Obrazložitev

Ta predlog sprememb Poslovnika Sodišča, ki temelji na členu 253, šesti odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije, ima trojni cilj.

Namen tega predloga je, najprej, pojasniti obseg odstopanja iz člena 38(4) Poslovnika v zvezi z možnostjo držav članic, da uporabljajo svoj uradni jezik v okviru nekaterih postopkov. Predlaga se, da se ta člen spremeni tako, da določa, da ta možnost ne obstaja zgolj v treh primerih, ki so trenutno predvideni, ampak v vseh zadevah, v katerih so udeležene države članice, in za vse predloge, zahteve, pravna sredstva ali pritožbe, ki jih vložijo, ne glede na njihovo pravno podlago. Ta sprememba bi, mutatis mutandis, zajemala tudi člen 38(5), ki se nanaša na možnost držav podpisnic Sporazuma o EGP, ki niso države članice, ter Nadzornega organa EFTA, da v trenutnem okviru svoje udeležbe v postopkih pred Sodiščem uporabljajo enega od uradnih jezikov iz člena 36 Poslovnika.

Dalje, namen tega predloga je olajšati, poenostaviti ali odpraviti nekatere formalnosti, določene v Poslovniku, bodisi zaradi njihove odvečnosti bodisi zaradi časa, ki ga te formalnosti zahtevajo, in njihovega vpliva na trajanje postopka. Tu gre zlasti za obveznost sestave zapisnika o obravnavah, na katerih so predstavljeni sklepni predlogi ali razglašene sodbe, saj se take obravnave odslej neposredno prenašajo in ostanejo dostopne na spletnem mestu Sodišča, ter za nujnost sprejetja sklepa v primerih, kot sta odprtje ustnega dela postopka ali odobritev zaupne obravnave v okviru pritožbe, kadar je bilo zaupno obravnavanje istih podatkov v zvezi z eno ali več strankami že odobreno na prvi stopnji.

Zato se predlaga, naj se členi 83, 84 in 190 Poslovnika spremenijo tako, da se obveznost sestave zapisnika omeji le na glavne obravnave in da se nujnost sprejetja sklepa pridrži le za primere, ki to v celoti upravičujejo, kot je primer ponovnega odprtja ustnega dela postopka ali primer, v katerem stranka Sodišču predlaga zaupno obravnavanje novih elementov ali zaupno obravnavanje v razmerju do drugih strank v postopku.

Nazadnje, namen predloga je upoštevati izkušnje, ki so bile pridobljene, zlasti pri delnih zamenjavah sestave Sodišča na vsake tri leta. Zaradi določbe Poslovnika, ki določa, da morajo izvirnik sodbe podpisati vsi sodniki, ki so sodelovali pri posvetovanju, mora Sodišče pri sočasnem odhodu več članov posvetovanja v velikem številu zadev končati na zgodnejši datum, ki je dovolj oddaljen od datuma dejanske delne zamenjave sestave Sodišča, da se omogoči prevod sodb v teh zadevah ter nato podpis in razglasitev teh sodb pred dejanskim odhodom sodnikov, katerih mandat se izteka. Posledica zahteve iz člena 88(2) Poslovnika je torej, da so posvetovanja Sodišča več mesecev osredotočena na zadeve, v katerih sodelujejo sodniki, katerih mandat se izteka – v škodo drugih zadev, v katerih stanje postopka dovoljuje,

da bi bilo o njih odločeno – nato pa se v tednih pred zamenjavo bistveno poveča delovna obremenitev sodnikov, ki ostanejo na položaju, saj sodniki, katerih mandat je pri koncu, dejansko nimajo več časa za podpis izvirne različice sodb v zadevah, pri katerih bi sodelovali.

Zato se zaradi učinkovitega izvajanja sodne oblasti predlaga, da se navedena določba – in po analogiji člen 200, ki se nanaša na mnenja – spremenita tako, da se sodnikom, katerih mandat se izteka, omogoči sodelovanje pri posvetovanjih do konca njihovega mandata in določi, da v takem primeru predsednik sestave potrdi, da so ti sodniki dejansko sodelovali pri posvetovanjih sestave.

V istem smislu – ter za zagotovitev bolj uravnotežene porazdelitve delovne obremenitve med vsemi sodniki in bolj tekočega obravnavanja pritožb, ki spadajo na področje uporabe člena 58a Statuta – se predlaga sprememba člena 170b(2) Poslovnika, da se spremeni datum, ki se upošteva pri določitvi sestave senata za dopustitev pritožb. Poleg podpredsednika in sodnika poročevalca bi bil tretji član senata dejansko predsednik senata treh sodnikov, v katerega je razporejen sodnik poročevalec v trenutku, ko je določen za sodnika poročevalca, in ne v zgodnejšem trenutku vložitve predloga za dopustitev.

Podrobnejša pojasnila o razlogu za to spremembo – tako kot v zvezi z drugimi predlaganimi spremembami – so navedena v naslednjih vrsticah. Za lažje branje so konkretne spremembe besedila obstoječih določb označene s sivo.

SPREMEMBE POSLOVNIKA SODIŠČA

SODIŠČE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti njenega člena 253, šesti odstavek,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti njenega člena 106a(1),

ob upoštevanju Protokola o Statutu Sodišča Evropske unije in zlasti njegovega člena 63,

ker je treba zaradi vprašanj, ki se pojavljajo v zvezi s položaji, v katerih lahko države članice uporabljajo svoj uradni jezik v okviru postopkov pred Sodiščem, natančneje določiti obseg odstopanja iz člena 38(4) Poslovnika in pojasniti, da možnost držav članic, da uporabljajo svoj uradni jezik, velja za vse zadeve, v katerih so udeležene, in za vse predloge, zahteve ali pravna sredstva, vložena pri Sodišču, vključno s pritožbami, vloženimi na podlagi člena 56 ali člena 57 Protokola o Statutu Sodišča Evropske unije,

ker je poleg tega treba olajšati ali odpraviti nekatere formalnosti, določene v Poslovniku, bodisi zaradi njihove odvečnosti glede na nedavni tehnološki razvoj bodisi zaradi obsega dela, ki ga povzročajo, in vpliva, ki ga imajo na trajanje postopkov,

ker je treba s tega vidika obveznost sestave zapisnika omejiti zgolj na glavne obravnave in razlikovati med formalnostmi, ki se zahtevajo v primeru ponovnega odprtja ustnega dela postopka, in tistimi – manj obsežnimi – ki se zahtevajo v primeru odprtja tega dela postopka,

ker je poleg tega treba upoštevati spoznanja, ki izhajajo iz sodne prakse Sodišča na področju zaupnosti, in Sodišče razbremeniti obveznosti sprejetja sklepa, kadar v okviru pritožbe ena stranka v postopku v razmerju do druge stranke zahteva enako zaupno obravnavanje, kot ga je na prvi stopnji odobrilo Splošno sodišče,

ker je treba upoštevati tudi izkušnje, ki jih je Sodišče pridobilo v primerih smrti sodnika ali sočasnega odhoda več sodnikov, in predvideti možnost, da predsednik sestave potrdi, da je sodnik, ki ne more več podpisati izvirnika sodbe ali mnenja, sodeloval pri posvetovanjih te sestave,

ker je treba nazadnje olajšati upravljanje zadev, za katere velja mehanizem predhodne dopustitve pritožb, in zagotoviti bolj uravnoteženo porazdelitev delovne obremenitve med vsemi sodniki s spremembo datuma, ki se upošteva pri določitvi sestave senata za dopustitev pritožb, pri čemer se ta sestava določi glede na datum določitve sodnika za sodnika poročevalca, in ne glede na datum vložitve predloga za dopustitev pritožbe,

z odobritvijo Sveta z dne... –

SPREJME NASLEDNJE SPREMEMBE POSLOVNIKA:

Člen 1

Poslovnik Sodišča z dne 25. septembra 2012¹ se spremeni tako:

1) Člen 38(4) se nadomesti s tem besedilom:

„Z odstopanjem od zgornjih določb lahko države članice uporabljajo svoj uradni jezik, kadar se udeležijo postopka predhodnega odločanja, kadar intervenirajo v sporu ali postopku, ki poteka pred Sodiščem, ali kadar Sodišču predložijo predlog, zahtevo ali pravno sredstvo oziroma pri njem vložijo tožbo ali pritožbo. Ta določba se nanaša tako na pisne dokumente kot na ustne izjave. Sodni tajnik v vseh primerih zagotovi prevod v jezik postopka.“

Države članice imajo sicer že od nekdaj pravico, da pred sodišči, ki sestavljajo Sodišče Evropske unije, uporabljajo svoj uradni jezik, vendar člen 38(4) veljavnega poslovnika to stvarnost le delno odraža, saj so v njem navedeni le trije primeri, in sicer udeležba držav članic v postopkih predhodnega odločanja, intervencija teh držav v postopkih pred Sodiščem in tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti iz člena 259 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Pritožbe iz členov 56 in 57 Statuta v tej določbi niso navedene, prav tako pa v njej niso navedeni predlogi, zahteva in pravni sredstvi iz poglavja 9 naslova IV Poslovnika, ki se nanaša na direktne tožbe, niti udeležba držav članic v postopkih preveritve ali postopkih za izdajo mnenja iz naslova VI oziroma naslova VII Poslovnika. Ni pa dvoma, da so te države v okviru takih postopkov upravičene do uporabe svojega jezika.

To izhaja tako iz besedila člena 37(2) Poslovnika, ki izrecno napotuje na ureditev odstopanja iz člena 38(4) in (5), preden je v njem določen jezik postopka, ki se uporablja za pritožbe in preveritve ter predloge, zahtevo in pravni sredstvi iz poglavja 9 naslova IV, kot iz člena 56, drugi in tretji odstavek, Statuta. Zadnjenavedeni člen določa, da lahko države članice, razen v sporih med Evropsko unijo in njenimi uslužbenci, vložijo pritožbo zoper končno odločbo, tudi če niso intervenirale v postopku pred Splošnim sodiščem, in da so v takem primeru te države v enakem položaju kot države, ki so intervenirale v postopku na prvi stopnji. To pojasnilo zato pomeni, da lahko tako kot države članice, ki so intervenirale na prvi stopnji in ki lahko uporabljajo svoj uradni jezik na podlagi člena 46(4) Poslovnika Splošnega sodišča, tudi države, ki niso bile stranke v postopku pred tem sodiščem in ki vložijo pritožbo pri Sodišču, uporabljajo svoj uradni jezik.

¹ UL L 265 z dne 29. septembra 2012, str. 1, kakor je bil spremenjen 18. junija 2013 (UL L 173, 26.6.2013, str. 65), 19. julija 2016 (UL L 217, 12.8.2016, str. 69), 9. aprila 2019 (UL L 111, 25.4.2019, str. 73), 26. novembra 2019 (UL L 316, 6.12.2019, str. 103) in 2. julija 2024 (UL L, 12.8.2024).

Da bi se odpravila kakršna koli negotovost, ki bi lahko še obstajala v zvezi s tem vprašanjem, se predlaga sprememba člena 38(4) Poslovnika, da bi se zapolnila ta praznina in izrecno določilo, da lahko države članice uporabljajo svoj uradni jezik ne le v treh zgoraj navedenih primerih, ampak tudi, kadar so udeležene v postopku pred Sodiščem – kot je postopek za izdajo mnenja ali postopek preveritve – ali kadar pri Sodišču vložijo predlog, zahtevo, pravno sredstvo ali pritožbo.

2) Člen 38(5) se nadomesti s tem besedilom:

„Državam podpisnicam Sporazuma o EGP, ki niso države članice, in Nadzornemu organu EFTA je, kadar se udeležijo postopka predhodnega odločanja, kadar intervenirajo v sporu ali postopku, ki poteka pred Sodiščem, ali kadar Sodišču predložijo predlog ali pritožbo, dovoljena uporaba enega od jezikov iz člena 36, ki ni jezik postopka. Ta določba se nanaša tako na pisne dokumente kot na ustne izjave. Sodni tajnik v vseh primerih zagotovi prevod v jezik postopka.“

Sprememba iz prejšnje točke se mutatis mutandis uporablja za države podpisnice Sporazuma o EGP, ki niso države članice, ter Nadzorni organ EFTA. Ker se lahko te države in ta organ udeležijo postopkov pred Sodiščem tudi v drugih primerih poleg tistih, ki sta zajeta v členu 38(5), je treba besedilo tega člena dopolniti tako, da določa, da lahko te države in ta organ enega od jezikov iz člena 36, ki ni jezik postopka, uporabljajo ne le, kadar se udeležijo postopka predhodnega odločanja ali kadar intervenirajo v postopku, ki poteka pred Sodiščem, ampak tudi, kadar se udeležijo postopka, kot je na primer postopek preveritve iz člena 195 Poslovnika, ali kadar pri Sodišču vložijo predlog iz poglavja 9 naslova IV navedenega poslovnika ali pritožbo.

3) Člen 83 se nadomesti s tem besedilom:

„Člen 83

Odprtje ali ponovno odprtje ustnega dela postopka

Sodišče lahko po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odloči, da začne ustni del postopka, ali odredi ponovno odprtje tega dela postopka, zlasti če meni, da zadeva ni dovolj razjasnjena, ali če stranka po koncu ustnega dela postopka navede novo dejstvo, ki je odločilno za odločitev Sodišča, ali če je v zadevi treba odločiti na podlagi trditve, o kateri stranke ali zainteresirani subjekti iz člena 23 Statuta niso razpravljali.“

Člen 83 Poslovnika določa možnost, da Sodišče odredi začetek ali ponovno odprtje ustnega dela postopka, in v tem okviru so v njem navedeni trije primeri konkretnih položajev, ki bi lahko privedli do začetka ali ponovnega odprtja ustnega dela postopka. Namen te spremembe je poenostaviti način delovanja Sodišča pri začetku ustnega dela postopka, ne da bi ta sprememba vplivala niti na načelo začetka ali ponovnega odprtja ustnega dela postopka niti na okoliščine, ki bi lahko do tega privedle.

Namreč, čeprav ni mogoče zanikati, da je sprejetje sklepa v primeru ponovnega odprtja ustnega dela postopka nedvomno koristno, kadar je bila obravnava že opravljena in/ali so bili predlogi predstavljeni, se zdi uporaba sklepa pretirana, kadar ustni del postopka še ni bil začet in ni bilo niti obravnave niti sklepnih predlogov. V takem primeru se lahko o odprtju ustnega dela postopka odloči v obliki preproste odločitve, ki se strankam sporoči z dopisom sodnega tajništva, po potrebi skupaj z vprašanji za pisni ali ustni odgovor.

Ne zdi pa se, da bi bilo treba spremeniti sedanjo prakso glede ponovnega odprtja ustnega dela postopka. Kadar Sodišče meni, da je treba ta del ponovno odpreti, mora navesti razloge za to, da bi lahko stranke ali zainteresirani subjekti iz člena 23 Statuta v celoti razumeli pomen tega ponovnega odprtja in se optimalno pripravili na novo obravnavo. V takem primeru se zdi sprejetje sklepa najustreznejše sredstvo za predstavitev razlogov za ponovno odprtje ustnega dela postopka in vprašanj, ki jih je treba v tem okviru podrobneje preučiti.

4) Člen 84 se nadomesti s tem besedilom:

„Člen 84

Zapisnik o glavni obravnavi

„1. Sodni tajnik sestavi zapisnik o vsaki glavni obravnavi. Predsednik in sodni tajnik zapisnik podpišeta. Zapisnik je javna listina.

2. Stranke in zainteresirani subjekti iz člena 23 Statuta lahko pregledujejo zapisnike v sodnem tajništvu ter pridobijo njihove prepise.“

Če je bilo do nedavnega to, da je sodno tajništvo sestavilo zapisnik vsake obravnave, pomembna formalnost, ki je omogočala potrditev same izvedbe obravnave ter njenega predmeta in poteka, je ta formalnost danes izgubila velik del svojega smisla, saj se obravnave, na katerih se predstavijo sklepni predlogi in razglasijo sodbe, prenašajo v živo na spletnem mestu Sodišča, kjer ostanejo dostopne. Po predstavitvi sklepnih predlogov in razglasitvi sodbe se sklepni predlogi in sodba poleg tega vložijo v spis zadeve in vročijo strankam ali zainteresiranim subjektom iz člena 23 Statuta.

V teh okoliščinah se predlaga, da se obveznost sestavljanja zapisnika obravnave omeji le na glavne obravnave in da se besedilo člena 84(1) Poslovnika spremeni v tem smislu. Vendar se ta sprememba ne nanaša na vse jezikovne različice. V nekaterih jezikih se trenutna različica člena 84(1) že nanaša izključno na glavne obravnave.

5) Člen 88 se nadomesti s tem besedilom:

„Člen 88

Razglasitev in vročitev sodbe

1. Razglasitev sodbe je javna.
2. Izvirnik sodbe podpišejo predsednik in sodniki, ki so sodelovali pri posvetovanju v zadevi, ter sodni tajnik. Kadar sodnik, ki je sodeloval pri posvetovanju v zadevi, izvirnika ne more več podpisati bodisi zaradi zdravstvenega stanja ali smrti bodisi zaradi odstopa ali izteka svojega mandata, predsednik potrdi, da je ta sodnik sodeloval pri posvetovanju.
3. Podpisani izvirnik sodbe se zapečati in shrani v sodnem tajništvu. Strankam ter po potrebi predložitvenemu sodišču, zainteresiranim subjektom iz člena 23 Statuta in Splošnemu sodišču se vroči overjeni prepis sodbe.“

Kot je bilo navedeno v uvodni obrazložitvi tega predloga, je delna zamenjava sestave Sodišča na vsake tri leta dogodek, ki lahko ovira pravilno delovanje Sodišča, ker je temu naloženo, da v razmeroma kratkem času konča veliko število zadev, da bi hkrati spoštovalo člen 17 Statuta, v skladu s katerim so odločitve Sodišča veljavne le, če jih sprejme zahtevano minimalno število sodnikov – ki se razlikuje glede na velikost zadevne sestave – in člen 88(2) Poslovnika Sodišča, ki določa, da morajo izvirnik sodbe podpisati predsednik, sodniki, ki so sodelovali pri posvetovanju v zadevi, in sodni tajnik.

Čeprav pravilo sklepčnosti iz člena 17 Statuta ne povzroča nobenih težav, pa to ne velja za zahtevo iz člena 88(2) Poslovnika Sodišča. Ker je izvirnik sodbe mogoče podpisati le, ko je na voljo v jeziku postopka, je treba posvetovanja sodnikov nujno organizirati dovolj zgodaj pred datumom delne zamenjave sestave Sodišča, da se omogoči podpis tega izvirnika pred dejanskim odhodom sodnikov, katerih mandat se izteka. Večje kot je število teh sodnikov, o več zadevah se bo moralo Sodišče posvetovati v relativno kratkem obdobju in večji bo pritisk na te sodnike in službe, zlasti na prevajalsko službo, z vsemi tveganji, ki jih prinaša delo, opravljeno pod časovnim pritiskom.

Poleg zgoraj navedenih nevšečnosti je treba poudariti, da zahteva iz člena 88(2) Poslovnika vpliva tudi na obravnavanje drugih zadev, saj nujnost, da se dodeli absolutna prednost zadevam, v katerih sodelujejo sodniki, katerih mandat se izteka, samodejno povzroči, da se obravnavanje drugih zadev, predloženih Sodišču, odloži na poznejši datum, čeprav v nekaterih stanje postopka dovoljuje, da bi bilo o njih odločeno.

Nazadnje je treba poudariti, da se težave, navedene v prejšnjih vrsticah, še povečajo, kadar se odločitve o podaljšanju mandata sodnikov zavlečejo. Dokler obstaja negotovost glede podaljšanja mandata teh sodnikov, Sodišče namreč daje prednost obravnavanju njihovih zadev – zlasti kadar opravljajo nalogo sodnika poročevalca – da se izogne ponovnemu obravnavanju teh zadev od začetka, če se njihov mandat ne bi podaljšal. Ta pristop narekuje želja po učinkovitem izvajanju sodne oblasti in je namenjen zaščiti pravic strank v postopku, vendar povzroči dodatno povečanje pritiska in števila zadev, ki jih je treba obravnavati prednostno, ter posledično števila zadev, katerih obravnavanje je treba preložiti na poznejši datum.

Iz vseh navedenih razlogov ter da bi se delovna obremenitev članov med njihovim mandatom bolj izravnala in zagotovilo pravočasno obravnavanje vseh zadev, predloženih Sodišču, se predlaga, da se besedilo člena 88(2) Poslovnika nekoliko spremeni in razdeli na dva ločena odstavka. V odstavku 2 bi se obravnaval poseben primer podpisa, medtem ko bi bili vidiki, povezani z zapečatenjem, hrambo izvirnika sodbe v sodnem tajništvu in vročitvijo overjenega prepisa te sodbe vsem ustreznim naslovnikom, zajeti v novem odstavku 3.

Kar zadeva sam podpis, bi bila zahteva, da sodbo podpišejo vsi člani, ki so sodelovali pri posvetovanju v zadevi, načelno ohranjena, vendar bi bilo besedilo spremenjeno tako, da bi bilo določeno, da če sodnik, ki je sodeloval pri posvetovanju v zadevi, sodbe dejansko ne more več podpisati, na primer zato, ker se je posvetovanje v tej zadevi končalo malo pred delno zamenjavo sestave Sodišča in se sodba ob odhodu tega sodnika še prevaja, se njegov

podpis nadomesti s potrditvijo predsednika sestave, da je navedeni sodnik dejansko sodeloval pri tem posvetovanju.

Enako pravilo bi se po analogiji uporabljalo za redkejša položaja, v katerih sodnik, ki je sodeloval pri posvetovanju v zadevi, ne bi mogel več podpisati izvirnika sodbe bodisi zaradi odstopa bodisi zaradi svojega zdravstvenega stanja ali smrti. Tudi v takem primeru bi bilo v nasprotju z zahtevami učinkovitega izvajanja sodne oblasti, če bi se razglasitev sodbe odpovedala in postopek nadaljeval ab initio zgolj zato, ker član sestave ni mogel podpisati izvirnika zadevne sodbe. Zato se predlaga, da tudi v takem primeru predsednik potrdi, da je zadevni sodnik dejansko sodeloval pri tem posvetovanju.

Zaradi celovitosti je treba na koncu omeniti, da če predsednik sam ne more več podpisati sodbe zaradi svojega odhoda s Sodišča, to nalogo potrditve opravi sodnik, ki ga nadomesti na podlagi splošnih pravil iz členov 13 in 30 Poslovnika.

6) Člen 170b(2) se nadomesti s tem besedilom:

„2. Odločitev o tem predlogu na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca sprejme posebej za to ustanovljeni senat, ki mu predseduje podpredsednik Sodišča in katerega člana sta poleg njega še sodnik poročevalec in predsednik senata treh sodnikov, v katerega je sodnik poročevalec dodeljen v trenutku določitve za sodnika poročevalca.“

S predlagano spremembo naj bi se odpravila praktična težava, ki se pojavi vsaka tri leta ob delni zamenjavi sestave Sodišča.

V sedanjih različici člen 170b(2) Poslovnika namreč določa, da so za preučitev pritožb, ki spadajo na področje uporabe člena 58a Statuta, pristojni podpredsednik Sodišča, sodnik, ki je bil določen za sodnika poročevalca, in predsednik senata treh sodnikov, v katerega je sodnik poročevalec dodeljen na dan vložitve predloga za dopustitev pritožbe. Težava, ki se pojavlja v praksi, je vezana prav na zadnjenavedeni referenčni datum. Ker je delna zamenjava zaznamovana z odhodom enega ali več sodnikov s Sodišča in ker sodniki, ki jih nadomestijo, po definiciji ne morejo biti razporejeni v senat pred nastopom funkcije, je število sodnikov, ki jih je mogoče imenovati za sodnika poročevalca za preučitev pritožb, vloženih pred datumom delne zamenjave sestave Sodišča, precej omejeno, saj se lahko za sodnika poročevalca v teh zadevah imenujejo le sodniki, katerih mandat se ne izteče in ki ne opravljajo niti funkcije podpredsednika niti funkcije predsednika senata treh sodnikov.

Vprašanje sestave senata za dopustitev pritožb ima lahko še resnejšo razsežnost, če je sodnik, ki je bil pred delno zamenjavo določen za opravljanje nalog sodnika poročevalca, po tej zamenjavi izvoljen za podpredsednika Sodišča ali predsednika senata treh sodnikov. V takem primeru je predodelitev zadeve drugemu sodniku poročevalcu, da bi se upoštevalo besedilo člena 170b, neizogibna.

Da bi se poenostavilo upravljanje teh zadev in zagotovila bolj uravnotežena porazdelitev delovne obremenitve med vsemi sodniki in zlasti sodniki, ki so na novo nastopili funkcijo, se zato predlaga, da se zgoraj navedena časovna navedba spremeni in določi, da odločitev o predlogu za dopustitev pritožbe sprejme senat, ki ga sestavljajo podpredsednik, sodnik poročevalec in predsednik senata treh sodnikov, v katerega je sodnik poročevalec dodeljen v trenutku, ko je določen za sodnika poročevalca, ne pa na zgodnejši datum vložitve predloga za dopustitev pritožbe. Ta sprememba bi omogočila hitrejše odločanje o takih predlogih, ne da bi bilo treba zadevo predodeliti drugemu sodniku poročevalcu.

7) V členu 190 se doda ta odstavek:

„4. Kadar v okviru pritožbenega postopka zoper odločbo Splošnega sodišča stranka predlaga zaupno obravnavanje v razmerju do stranke, ki je intervenirala pred Splošnim sodiščem, glede elementov, predloženih Sodišču, ki so v zvezi s to stranko že bili obravnavani kot zaupni v postopku na prvi stopnji, se enako obravnavanje ohrani za namene postopka pred Sodiščem.“

Namen te spremembe je poenostaviti obravnavanje predlogov za zaupno obravnavanje, vloženih v okviru pritožbe. Kadar so Sodišču predloženi taki predlogi v okviru pritožbe, mora namreč zbrati stališča strank o tem predlogu in o njem odločiti s sklepom, tudi če druge stranke v postopku temu predlogu niso ugovarjale. Poleg tega je iz ustaljene sodne prakse Sodišča razvidno, da kadar Splošno sodišče odobri zaupno obravnavanje nekaterih elementov iz spisa v zadevi v razmerju do intervenienta, Sodišče v primeru podobnega predloga, vloženega v okviru pritožbe, v zvezi s to stranko vedno odobri enako zaupno obravnavanje.

Zato se predlaga, da se ta sodna praksa kodificira tako, da se posebna določba v zvezi s tem vključi v Poslovnik, s čimer bi bilo Sodišče razbremenjeno potrebe po sprejetju sklepa v takih primerih in bi se prispevalo k pospešitvi obravnavanja zadeve.

8) Člen 200 se nadomesti s tem besedilom:

„Člen 200

Razglasitev in vročitev mnenja

„1. Razglasitev mnenja je javna.

2. Izvirnik mnenja podpišejo predsednik, sodniki, ki so sodelovali pri posvetovanju, in sodni tajnik. Kadar sodnik, ki je sodeloval pri posvetovanju, izvirnika ne more več podpisati bodisi zaradi svojega zdravstvenega stanja ali smrti bodisi zaradi odstopa ali izteka svojega mandata, predsednik potrdi, da je ta sodnik sodeloval pri posvetovanju.

3. Podpisani izvirnik mnenja se zapečati in shrani v sodnem tajništvu. Overjeni prepis se vroči vsem državam članicam in institucijam iz člena 196(1).“

Ta sprememba ima dvojni namen.

Na eni strani se z njo upošteva sprememba člena 88(2) Poslovnika, da bi se zajeli posebni položaji, v katerih dejansko ni več mogoče zbrati vseh podpisov sodnikov, ki so sodelovali pri posvetovanju.

Na drugi strani pa se z njo usklajuje besedilo tega člena z besedilom člena 88, saj določa zapečatenje mnenja in njegovo shranitev v sodnem tajništvu, ter se z njo dopolnjuje naslov člena, da bi ta naslov odražal vsebino tega člena ter da bi se zajela vročitev mnenja državam članicam in institucijam iz člena 196.

Člen 2

Te spremembe Poslovnika, ki so verodostojne v jezikih iz člena 36 tega poslovnika, se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije* in začnejo veljati prvi dan meseca, ki sledi mesecu njihove objave.

V Luxembourg,...